

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 6Csp/33/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518202375
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Šimonová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2518202375.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ingrid Šimonovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 37 927 795 proti žalovanej: M. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXX/XX, I., o zaplatenie 7.039,50 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti zaplatenia sumy 3.257,45 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.257,45 eur od 05.12.2015 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 3.782,05 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy od 05.12.2015 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žiadna zo strán **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka, a.s. ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s.) sa žalobou doručenou Okresnému súdu Piešťany dňa 01.10.2018 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 7.039,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 05.12.2015 do zaplatenia a trovy konania. Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom dňa XX.XX.XXXX L. Q. K. Č.. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 8.008,60 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 249,77 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 14.986,20 eur, pričom žalovaná uhradila sumu 4.226,55 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, pôvodný žalobca dňa 28.09.2015 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovanú na úhradu dlžných splátok a upozornil žalovanú na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo ani v dodatočne poskytnutej lehote pôvodný žalobca listom zo dňa XX.XX.XXXX úver zosplatnil. Uviedol, že ku dňu podania žalobného návrhu mala žalovaná uhradiť sumu 11.266,05 eur, žalovaná uhradila sumu 4.226,55 eur.

2. Pôvodný žalobca za dôkazy označil Zmluvu o pôžičke, Všeobecné obchodné podmienky, Predžalobnú upomienku, Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti a prehľad splátok a úhrad.

3. Okresný súd Piešťany uznesením zo dňa 05.03.2019 pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca, a aby na jeho miesto vstúpil žalobca. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.03.2019.

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe poprela skutkové tvrdenia žalobcu, namietala výšku uplatneného nároku žalobcu tvrdiac, že žalobca nepreukázal reálne požičanú čiastku úveru a zároveň

uviedla, že má záujem o splatenie poskytnutého úveru, ale len v súlade s platnou právnou úpravou v súlade s Ústavou SR a smernicou Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Podľa jej názoru finančné nároky žalobcu sú preukázateľne bez právneho titulu a sú bezdôvodným obohacovaním sa žalobcu v jej neprospech. Pričom predmetný úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový a zmluvu ako absolútne neplatnú pre neprijateľnosť zmluvných podmienok. V doplnení svojho vyjadrenia vznesla námietku premlčania.

5. Žalobca v písomnom podaní oznámil, že si voči žalovanej uplatňuje len nárok na vrátenie rozdielu medzi poskytnutou sumou úveru 8.008,60 eur a plnením na úver v celkovej výške 4.226,55 eur, preto v časti uplatnenej sumy 3.257,45 eur vzal žalobu späť a v tejto časti navrhol konanie zastaviť. V súvislosti s označením zmluvy uviedol, že identifikátor pod č. XXXXXXXX je interným identifikačným označením úveru, ktorý je používaný v internom informačnom systéme, ako aj vo všetkých dokumentoch súvisiacich so zmluvou. Bez ohľadu na formálne číselné označenie úverovej zmluvy, z predložených dôkazov niet pochyb, že nárok žalobcu vyplýva z neplnenej zmluvy, na základe ktorej boli žalovanej poskytnuté finančné prostriedky na financovanie záväzkov z úverových zmlúv XXXXXXXX (N. K.Ž.) v sume 586,35 eur, XXXXXXXX (N. K.) v sume 1.219,37 eur, XXXXXXXX (N. K.) v sume 671,58 eur, XXXXXXXX (N. K.) v sume 5.531,30 eur. Pri takomto type pôžičiek dochádza k vyrovnaniu vyplácaných zmlúv len prostredníctvom tzv. technických úhrad (nefinančné transakcie v rámci spoločnosti). Jedná sa o konsolidáciu starých nesplatených úverov žalovanej pod jeden úver formou novácie záväzku, ktorou zanikli predošlé pohľadávky žalovanej, ktoré nie sú predmetom tohto konania.

6. Súd prejednal vec na pojednávaní dňa XX.XX.XXXX v neprítomnosti sporových strán podľa § 180 CSP (žalobca súhlasil s prejednaním veci bez jeho účasti a žalovaná, ktorá bola riadne predvolaná s použitím fikcie doručenia podľa § 111 ods. 3 CSP nepožiadala o odročenie) a vykonal dokazovanie žalobou, zmluvou o poskytnutí pôžičky zo dňa XX.XX.XXXX, predžalobnou upomienkou zo dňa XX.XX.XXXX, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa XX.XX.XXXX, prehľadom splátok a úhrad žalovanej, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci.

7. Pôvodný žalobca uzavrel so žalovanou dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pôžičke (ďalej „zmluva“) vo forme predtlačenej formulára. Zo zmluvy vyplýva, že jej predmetom bolo poskytnutie pôžičky v sume 8.008,60 eur za účelom jej použitia na úhradu záväzkov žalovanej uvedených v špecifikácii v časti IV. zmluvy. Žalovaná sa zaviazala pôžičku splácať v 60 mesačných splátkach vo výške 249,77 eur. Strany si dohodli celkové náklady spotrebiteľa vo výške 6.977,60 eur, celková suma pôžičky bola 14.986,20 eur, ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 32 %, ročná percentuálna miera nákladov vo výške 32 % a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 12,21 %. Termín konečnej splatnosti si strany dohodli X/XXXX.

8. Z listu zo dňa 28.09.2015 vyplýva, že pôvodný žalobca vyzval žalovanú na úhradu nedoplatku na splátkach v celkovej výške 799,27 eur a poučil ju o možnosti zosplatiť úver.

9. Z listu zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že pôvodný žalobca zosplatiť celý dlh z úverovej zmluvy č. XXXXXXXX.

10. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná zaplatila do podania žaloby sumu 4.226,55 eur.

11. Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX a prílohy č. X k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok došlo k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy č. XXXXXXXX z pôvodného žalobcu na žalobcu.

12. Podľa § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pôžičke (ďalej len „Občiansky zákonník“), zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

13. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom

20. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, aj nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

24. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

25. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

26. V dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby pred prvým pojednávaním, súd s použitím citovaných zákonných ustanovení konanie v časti zaplatenia sumy 3.257,45 eur a príslušenstva zastavil (výrok I. tohto rozsudku).

27. Zo žalobného návrhu je zrejmé, že žalobca si svoj nárok voči žalovanej uplatňuje ako plnenie zo zmluvy o poskytnutí pôžičky (úveru) uzatvorenej so žalovanou dňa XX.XX.XXXX. Z obsahu zmluvy vyplýva, že ide o vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, teda ide o vzťah spotrebiteľský podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ktorý je navyše nutné posudzovať ako vzťah podliehajúci právnej úprave zákona o spotrebiteľských úveroch. Z obsahu zmluvy totiž vyplýva, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom je poskytnutie finančných prostriedkov formou pôžičky, teda ide o dočasné poskytnutie finančných prostriedkov, ktoré sa dlžník zaviazal vrátiť veriteľovi za dohodnutých podmienok. Zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch musí mať písomnú formu. Absencia písomnej formy má za následok jej absolútnu neplatnosť. V danom prípade je písomná forma zachovaná. Aby však žalobca mohol požadovať za poskytnutie spotrebiteľského úveru úroky z úveru a poplatky musí zmluva obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

28. Pri skúmaní týchto náležitostí dospel súd k záveru, že predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere je možné považovať z hľadiska ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch za zmluvu obsahujúcu predpísané náležitosti. Súčasťou zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa XX.XX.XXXX sú aj zmluvné podmienky úveru, ktoré sú uvedené pred samotnými podpismi zmluvných strán, teda veriteľa a dlžníka. Pokiaľ ide o výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom budú splátky priradované k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely jeho splatenia, bod II. zmluvy o poskytnutí pôžičky jednoznačne stanovuje celkový počet splátok 60 a výšku jednotlivých splátok 249,77 eur, spôsob splácania splátok poštovou poukážkou, splatnosť splátok. S poukazom na uvedené súd zastáva názor, že hoci v zmluve absentuje formulácia konkrétnych dátumov splátok, podmienky predmetnej zmluvy umožňujú spotrebiteľovi - žalovanému bez ťažkostí a s istotou identifikovať termíny splatnosti splátok. Rozpisovanie výšky splátok na výšku istiny, úrokov s poplatkov nie je zákonom vyžadované do takej miery, aby bolo uvedené priamo v zmluve a je postačujúce, ak rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá nie je automaticky súčasťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a povinnosť ju vydať má veriteľ na základe žiadosti dlžníka/spotrebiteľa a zároveň v prípade amortizácie istiny podľa § 9 ods. 3,5 zákona č. 129/2010 Z.z. (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/225/2017 z 16.01.2018). Samotné zákonné ustanovenie výslovne neustanovuje formu, ako má byť stanovený termín konečnej splatnosti úveru, rozhodne však musí byť určený jasne a zrozumiteľne. V súdenom prípade z predmetnej zmluvy o poskytnutí pôžičky, konkrétne z bodu II. vyplýva, že termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na X/XXXX.

29. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd považoval žalobu žalobcu za dôvodnú, preto žalobnému návrhu v časti zaplatenia sumy 3.782,05 eur predstavujúcej rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru a zaplatenou sumou zo strany žalovanej (8.008 60 eur -4.226,55 eur) vyhovel (výrok II. tohto rozsudku).

30. Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania so zaplatením svojho peňažného dlhu, má žalobca nárok aj na úrok z omeškania. Súd priznal žalobcovi požadovaný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne, a to s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

31. Námietskami žalovanej uvedenými v jej písomnom vyjadrení sa súd nezaoberal s poukazom na vyššie uvedené odseky a ich obsah, keď dospel k záveru, že žalobca svoj nárok riadne preukázal. Žalovaná poukazovala na neprijateľnosť zmluvných podmienok, ktoré však bližšie nešpecifikovala, preto nebolo zrejmé, ktoré konkrétne podmienky uvedené v zmluve majú byť podľa jej názoru neprijateľné. Rovnako i námietku o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nekonkretizovala, nešpecifikovala ktoré konkrétne zákonné ustanovenia mali byť v predmetnej zmluve o pôžičke porušené. Žalovaná zdôraznila, že má záujem o splatenie dlhu, neuviedla však z akého dôvodu žiadala o určenie splátok, ani ich výšku. V súvislosti s jej námietkou premlčania nároku žalobcu bližšie nekonkretizovala kedy malo dôjsť k premlčaniu a za akých okolností. K námietke premlčania sa žalobca vyjadril vo svojom písomnom vyjadrení, v ktorom skonštatoval, že k premlčaniu jeho nároku nedošlo, pretože úver bol zosplatený k XX.XX.XXXX a žaloba bola podaná dňa 01.10.2018, teda v zákonnej trojročnej premlčacej lehote.

32. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do

všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne).

33. Podľa § 255 ods. 1,2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Podľa § 256 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

35. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď dospel k záveru, že v prejednávanej spore je pomer úspechu oboch sporových strán takmer rovnaký. Žalobca sa domáhal zaplata sumy 7.039,50 eur. V priebehu konania vzal späť žalobu v časti zaplata sumy 3.257,45 eur bez odôvodnenia, preto je možné skonštatovať, že žalobca zavinil zastavenie konania a v tejto časti sa stala úspešnou stranou žalovaná. Avšak žalobca bol úspešný v časti zaplata sumy 3.782,05 eur. V percentuálnom vyjadrení bol žalobcov hrubý úspech v rozsahu 53,73 % a úspech žalovanej v rozsahu 46,27 %. S poukazom na uvedené, súd žiadnej zo sporových strán nepriznal právo na náhradu trov konania (výrok III. tohto rozsudku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 CSP najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 CSP najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaná nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.